

РЕШЕНИЕ

№ 7181

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8651** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 160961 от 27.07.2020 г. по НАХД № 4966/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-006580/17.03.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ /Д“ИТ“/ - С., с което на касатора, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, представляван от юрк. П., взема становище за неоснователност касационната жалба. Моли да му се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 160961 от 27.07.2020 г. по НАХД № 4966/2020 г., СРС е потвърдил НП № 22-006580/17.03.2020 г., издадено от директора на Д "ИТ" - С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция" на основание чл. 415, ал. 1 от КТ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, както и че е гарантирано правото на защита на жалбоподателя. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Законосъобразни са изводите на СРС, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.". Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ. На преценката на контролния административен орган е предоставено /арг. от чл. 404, ал. 1 от КТ/ дали ще санкционира нарушителя на трудовото законодателство, прилагайки веднага санкционната норма на чл. 414, ал. 1 от КТ, или първо ще му даде възможност да преустанови действията или бездействията, чрез които допуска нарушението, като издаде задължително предписание по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ. Нарушението, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание е установено при проверката по документи на 07.11.2019 г. и това е датата, от която следва да се брои посочения срок. В процесния случай АНО правилно е приел фактическо неизпълнение в указания срок на дадено конкретно и влязло в сила задължително предписание, въз основа на което е формирал законосъобразен извод за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя в хипотезата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

АНО обаче е наложил наказание „имуществена санкция" в приблизителен до минималния размер на предвидената от съответната санкционна норма за такъв вид нарушение, но несъобразявайки се с фактите, относно характера и тежестта на му, без да изложи мотиви в тази насока и без да са ангажирани доказателства за други извършени нарушения от този вид, както и доказателства, които потвърждават санкционните актове за тези нарушения да са влезли в сила. Районният съд правилно, след преценка характера и тежестта на нарушението, е изменил наложената „имуществена санкция" в минималния размер.

Преценени, тези обстоятелства дават основание на настоящия съдебен състав да счита, че процесното НП следва да бъде изменено, като се намали наложената санкция в минимален размер, предвиден в санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде

отменено, а НП да бъде изменено.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ решение № 160961 от 27.07.2020 г. по НАХД № 4966/2020 г. на Софийски районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-006580/17.03.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма], на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, като НАМАЛЯ размера на имуществената санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.